

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izda vsak četrtak in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušča do odpovedi. — Udje „Katoľ, katoličnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5, — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne pettivrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Cenjenim naročnikom.

Zopet je pred durmi novo leto, ko bo treba obnoviti za leto 1911 naročnino na „Slovenskega Gospodarja“. Ker je ob novem letu v tiskarni silno veliko dela, zato smo že zadnji številki priložili položnice, da spravimo s tem delo naprej. Prosimo pa cenjene naročnike, da bi nam poslali naročnino za leto 1911 že pred novim letom, kolikor jim je to mogoče. Po praznikih namreč in po novem letu se nam delo v upravništvu grozno kupiči, da ga mnogokrat pri najboljši volji ni mogoče sproti opravljati. Le pomislite, če nam 10.000 do 12.000 naročnikov pošlje v par dneh naročnino, koliko da to vpisovanja! Ako pa se začne naročnina pošiljati že v drugi polovici decembra, se vpisovanje poslanega denarja lepše razdeli in bolj mirno izvrši, kakor če pride po 500 do 800 naročnikov naenkrat. Zatorej prosimo še enkrat, da se začne pošiljati naročnino prej ko mogoče.

Denar se naj pošilja po položnici, ki naj se natančno izpolni. Ime se naj razločno piše, ravno tako tudi pošta. Stari naročniki naj zapišejo na položnico nad besedami „Položnica“ besede: **Star naročnik**; novi naročniki pa naj na istem mestu napišejo besede: **Nov naročnik**. Ravno tako se naj zapiše na nakaznico „nov“ ali „star“, če pošlje kdo denar po nakaznici. S tem nam prihranijo naročniki mnogo, mnogo časa. Torej ne pozabiti!! „Slovenski Gospodar“ bo stal s prilogo „Gospodarske Novice“, kakor do zdaj 4 krona na leto.

Vse dosedanje naročnike prosimo, da nam ostane zvesti. Vsak naj skuša pridobiti še vsaj enega novega naročnika! Uredniki pa bodo posvetili listu vso skrb, da bo res zanimiv in zabaven. Posebno bo delal urednik „Gospodarskih Novic“ na to, da bo ta prepotreben list za našega kmeta prinašal mnogo koristnega in poučnega berila!

Zdaj torej vrši semišljeniki, na agitacijo, da bo naš list v kratkem v vsaki poštini slovenski hiši!

Uredništvo in upravništvo.

Slovinci! Slovenke! Pridobivajte nove naročnike za Slov. Gospodar.

PODLISTEK.

+ Opat Jan. Krst. Epalle.

(Spominke črtice. Navisal J. Krst. Cerjak.)

„Gotovo vam bo dal dočakati ljubi Bog posvečenje nove lurske cerkve, ker toliko storite za njo.“ „Daj Bog.“ je vzdihnil pobožni opat ter proseče pogledal proti nebu. Bila je pač srčna želja rajnega opata Epalle, doživeti posvečenje nove cerkve v Rajhenburgu. Pa nisem slutil, da bi bil ta pogovor v Paray-le-Monialu, kjer se je blagoslovila Sreča Jezusovega podoba za novo cerkev v Rajhenburgu, zadnji med nami. Opat Epalle se je podal nato v samostan Dumb na Francoskem, okrepi si svoje zdravje z mirnim počitkom. A mesec pozneje je došla od tam pretresljiva vest, da je umrl dne 27. oktobra.

Dasi pozno radi pomanjkanja časa, upam vendar, da ustrežem marsikateremu čitatelju „Slov. Gospodarja“, ako o rajnem blagem redovniku-trapistu napišem nekaj vrstic.

Porodil se je opat Epalle v Marlu na Francoskem dne 20. majnika 1848. Njegova rojstna hiša je jako ugledna in krščanska. Mnogo odličnih duhovnikov, redovnikov in redevnic je izšlo iz nje. Izmed njegovih dveh stricov je bil Janez Epalle titularni škof Sionski na Salomonskih otokih v Oceaniji ter ondi umrl leta 1846 mučeniške smrti; Jernej Epalle pa je bil asistent pri očetih Maristih v Lionu. Eden izmed njegovih nečakov, o. Piacid Epalle je sedaj naslednik pokojnika, opat v Rajhenburgu; drugi, Janez Epalle, misijonar na Kitajskem, in tretji je umrl lani kot trapist-brat v Rajhenburgu. Tri nečakinje rajnega opata pa delujejo kot redovnice v raznih samostanih.

Bienertovo ministrstvo odstopilo.

Ministrstvo, ki je padlo te dni na parlamentarnem bojišču, ni bilo nikdar prav močno in sposobno za življenje. Življenska moč vsake avstrijske vlade je in mora biti pravičnost proti vsem narodnostim, ki živijo skupno pod žezlom habsburške vladarske hiše. „Justitia fundamentum regnorum“ (pravičnost podlaga kraljestev), stoji z velikimi črkami zapisano nad glavnim vhodom v dunajski cesarski dvor.

Baron Bienert se je sicer dostikrat vozil mimo teh dvorskih vrat, pa je pozabil brati ta napis, in če ga je kdaj prebral, pa ga ni docela razumel.

Prvikrat je prišel za baronom Beckom, ki je bil vsaj nekoliko pravičen slovanskim narodnostim in tudi Slovincem, katere je prav dobro poznal, ker ima v Savinjski dolini svoje posestvo ter je dostikrat prebival med Slovenci. Bienert pa je nemški birokrat, ki pozna samo svoj nemški narod, druge narodnosti pa samo iz pisarne, kakor mu poročajo razni, po večini nemški visoki uradniki. Zato tudi nikdar ni imel pravega smisla za slovenske zahteve, in naj so te bile še tako opravičene.

Posledica tega je bila, da so Slovani, posebno Čehi in Slovinci, takoj stopili proti Bienertovemu kabinetu v opozicijo, ki se je še poostrila, ko je Bienert po odpustu prvega svojega ministrstva sestavil drugo, ki je bilo sedaj prisiljeno, dati cesarju ostavko, ki jo je cesar tudi sprejel.

Slovinci moramo le z zadovoljstvom beležiti pade vlade, ki je sicer vedno naglašala na vsa usta, da ravna vselej po avstrijskem načelu, pa je bila vse-skozi prepojena z nemškim duhom. Sicer je porabil Bienert vsako priliko, da je izjavil, da ne trpi nobenega upliva nobenih političnih strank na upravo, v resnici pa je samo slovanski upliv potisnil v ozadje, nemška nestrpnost in zagrizenost pa se je pod njim veliko dalje in hujše razpasla nego kdaj poprej.

Bienertovo ministrstvo ni nikdar zmoglo v sebi toliko moči, da bi se dvignilo zoper kruto svobodo nemških Volksratov. Surovo pest teh nemških zagrizencev in kovarjev čutimo osobito mi Slovinci. Sebe imajo za nekaj višji narod, Slovence pa za neko suženjsko pleme, kateremu se pošiljajo nemški sodniki, nemški uradniki na davkarajah, na pošti, na železnici, nemški politični uradniki, nemški ali nemškutar-

Zapustivši deško semenišče v Alisu pri Lionu je stopil pokojni opat dne 13. oktobra 1869 v samostan trapistov v Dumbu. Njegovi predstojniki so takoj v začetku obhodovali njegovo milo, ljubeznivo, modro in pobožno vedenje, vsem pa se je prikupil mladi menih. V mašnika je bil posvečen dne 19. sušca 1878. V oktobru leta 1880. je pa bil od francoske brezverske vlade izgnan iz dežele. Preselil se je nato z drugimi izgnanimi trapisti v Rajhenburg, kjer si je ustanovil leta 1881. na novo trapistovski samostan Marije Rešiteljice. Nakupil se je namreč v ta namen nad trgov krasne ležeči grad barona Kristjana Filipa Eseebeck z vsemi obsežnimi posestvi. Na tem novem mestu je rajni opat deloval izprva ponižno pod vodstvom prvega priorja Bernarda Sirvain, sedanjega opata v zopet oživljenem samostanu, v Dumbu na Francoskem. Leta 1885 pa je postal sam prior, in 10. septembra 1891 opat. Tako je prišlo vodstvo trapistovskega samostana v kaj modre roke. Čudovito naglo se je namnožilo število menihov, katerih šteje samostan danes 80. Očividno je, da naraščaj ni mogel prihajati iz daljne Francije v obilni meri, a pristopali so v tem večjem številu Slovinci. Danes je le slaba četrtnina Francozov v samostanu, ostali so skoro sami Slovinci.

In Slovinci so radi prihajali v samostan, ko so videli, da jih ljubi opat po očetovski. In res jih je ljubil in večkrat govoril o njih, da so ponižni, ubogljivi, pobožni.

Tudi v gmočnem oziru je pod njegovim vodstvom opatija v Rajhenburgu čudovito napredovala. S pomočjo meniha Gabriela, ki ni imel zato slovesnih obljub, da je lahko razpolagal s svojim obilnim premoženjem, a je živel sicer strogo in sveto po redovnih pravilih, se je nakupilo mnogo sveta za samostan, pozidala elektrarna, tovarna za čokolado in gospodarsko poslopje, ki je stalo samo 80.000 K. V novejšem

ski učitelji. In Bienert, ki je baje vladal po avstrijskem načinu, je vse to mirno gledal in ni ganil niti z mezincem, da bi svoje „avstrijsko“ načelo uveljavil proti najhujši nemški zagrizenosti. Priliko za to bi bil imel pri vsakem uradniškem imenovanju na slovenskem Štajerskem in Koroškem.

Značilno je za nekdanjo Bienertovo vlado dejstvo, da so bili naši krščansko-narodni poslanci prisiljeni na Dunaju in v Graecu prijeti za obstrukcijsko orožje. Na Dunaju je dalo povod ministrstvo samo, ker je postavilo v proračun stroške za italijansko vseučilišče: za vseučiliščne zahteve Slovencev, ki nas je mnogo več kot Italijanov, pa je imelo trdovratno gluha ušesa. Tudi na graških razmerah zadeva vlado sokrivda, ker je nekako z viška prezirala celo stvar, češ, gre se samo za Slovence, in ti se morajo seveda brezpogojno udati predrzemu vsenemštvu na milost in nemilost.

Kakor ni imela nekdanja vlada smisla za uveljavljanje narodne enakopravnosti, tako tudi v gospodarskem oziru ni znala pravično postopati proti vsem stanovom. Posebno kmečki stan se mora pritoževati, da je vlada dajala vedno prednost meščanskim stanovom, posebno industriji in veletrgovini, pred kmečkimi interesi, kar spričujejo pogodbe z zunanjimi državami, in grda zoper kmeta naperjena draginjska gonja, ki se je končala z dovoljenjem uvoza argentinskega mesa v Avstrijo.

In sedaj je Bienertova vlada šla v pokoj, ki ga je že davno zaslužila ne toliko s svojim delom, kakor s tem, česar ni storila, pa bi bila morala storiti. Kde bi prišel za Bienertom, se že ne ve, morda Bienert sam, ki bi dobil nalogo, sestaviti novo ministrstvo, kajpada boljše, nego je bilo prejšnje. Vsekako pa naš narod mirno gleda v bodočnost, ker popolnoma zaupa svojim poslancem, o katerih je prepričan, da bodo v vsakem položaju branili naše narodne in gospodarske koristi.

Nemščina osrečevalka ljudstva.

(Naši mladinci v promislek napisal ravno slovenski fant.)

Velikokrat se sliši, kako ljudje tarnajo, da so ubogi le zategadelj, ker nemški ne znajo govoriti. Jaz pa poznam takih ljudi, ki znajo nemško govoriti veliko bolje, kakor pa pošteno živeti, da se jim vsled tega prav slabo godi.

Času se je pozidala tudi tovarna za opeko s tako imenovano okrožno pečjo. Francoski list Echo de Fourvier piše dne 5. novembra t. l.: „Opatija Marije Rešiteljice v Rajhenburgu mora biti hvaležna za prosep, ki ga je dosegla v duševnem in gmočnem oziru, nič manj močrosti in tako očetovski dobrotljivosti svojega častitega očeta opata, kakor velikodušni radodarnosti, pobožnosti in svetosti brata Gabriela.“ — Navadno so ustanovniki redov in samostanov svetniki. Zato tolik božji blagoslov nad njihovim delovanjem. In sveto, bogoljubno je bilo življenje prvega opata Epalla, zato je Bog blagoslavljaj v tako obilni meri njegovo delo. Bil je radi svojega redovniškega stanu pregnan iz svoje domovine, a vse je prenašal potrpežljivo. Zlasti pa je bila znana njegova velika radodarnost in ljubezen do ubožcev. Nihče ni potrkal zastoj na samostanska vrata, radodarna roka opatova mu je bila vedno odprta. Zlasti veliko vedo povedati o njegovih dobrotljivosti domači ubožci in šolska mladina. Ni čuda, da si je tako dobro srce pridobilo sreca vseh. Domača občina ga je imenovala častnim občanom, gasilno društvo častnim stotnikom. In še dalje so postali pozorni na blagega moža: mil. knezoškof ga imenuje svojim konzistorijalnim svetnikom, presvitli cesar pa oficirjem Franc Jožefovega reda in okinca njegove prsi z zlatim križcem. Prav tako, zlati križ na zlato srce.

Opat Epalle je bil kot rojen Francoz skraja mnenja mnogih francoskih duhovnikov: češ, duhovnik naj se ne vtiča v politiko. Toda modri mož je izprevidel, da je dandanes duhovnik poklican pečati se s politiko, ker se tudi politika peča z vero. Zato je pri zadnjih državnozbornih volitvah šel na volišče z vsemi, ki so imeli volilno pravico. Krasen je bil prizor, ko je korakal častiljivo opat na čelu svojih 34 menihov-votilcev z rožnim vencem v rokah. V dolgi vrsti mu sledijo drug za drugim njegovi redovniki,

Drugi zopet pravi, da bo dal vse svoje otroke naučiti nemščine, češ, da jim pozneje pri vojakih silno prav pride. Zelo nespametno se mi zdi, da nekateri stariši bolj skrbijo za vojaščino, katera traja le po 8 tednov ali k večjemu 3 leta, kakor pa za tisto, kar otrok potrebuje vsak dan vse svoje življenje. — Vsega se na kmetih človek vendar ne more dobro naučiti. Stariši bi danes morali biti veseli, če so njih otroci dobro stanovsko, narodno in versko izomikani. To se pri naših otrocih še veliko bolj pogreša, kakor pa nemščino, kajti le s to trojno že označeno izomiko je našemu ljudstvu mogoče priti do boljše bodočnosti. Tudi tisti mladenič, ki bo morda vojak, bo s tem znanjem (govorim iz lastne izkušnje) prav gotovo dalje prišel, kakor pa če samo nemški zna, drugoga pa ne.

Slišal sem tudi že moža, ki je pravil, kaj se je moral truditi pri vojakih, to je prišel v podčastniško šolo, in to radi tega, ker ni nemščine dovolj znal. To mu prav rad verjamem, posebno še zato, ker sem imel priliko opazovati tovariše, kako so se za lase prijemali, pa ne zato, da ne znajo nemški, ampak ravno narobe: jezili so se, da nemški znajo. Celu zavidali so one, kateri niso bili po njihovem mnenju tako nesrečni. Vedno se je moralo slišati: Da bi le jaz nikoli ne bil nemški znal, ali da bi vsaj bil prej vedel, da bom moral sedaj zaradi tega, ker znam nemški, toliko prestati, bi ne bil priznal, da ta jezik razumem itd.

Onega pa, ki se pritožuje sedaj doma pri svojih tovariših, da je imel skraja pri vojakih slabo življenje tudi zato, ker ni znal menda po nemški komis jesti ter mu je šlo takoj bolje, kakor hitro se je nekoliko privadil nemščine, bi zavrnil: Saj se itak ve, da je novinec marsikaj in ne le nemščina novo, a vsaka nova šega je človeku težka. Tolaži naj se s tovariši, kateri so morali ravno toliko, če ne še več trpeti, a niso znali prav nič slovenski, nemško pa prav gladko. Bili so skoraj pri vsaki znanosti na zadnjem mestu. Samo pri eni stotnji sem opazoval, kako je neki častnik odločeval, naj bo, čeprav so bili neumni kot noč, izključno sami Nemci šarži. Potem pa je moral večkrat opravljati službo kak veliko bolj razsoden Slovenec brez zvezd, ker je bil predstrelca ali tudi desetnik nezmožen. Pri raznih drugih stotnjah pa je bilo mnogo Slovencev desetnikov, in nekateri so bili odpuščeni tudi kot četovodje, a mi je bilo znano, da niso znali prav nič nemški, predne so prišli k vojakom. Pri vojakih se je treba pač vsakega veliko učiti, bodisi Nemeč, Slovenec ali pa Italijan.

Ljudje, kateri so prepotovali že dosti sveta, pravijo, da se da priti z nemščino samo nekoliko proti severu in da se z njo ni ti Evropa ne da uspešno prepotovati. Torej bi tisti ljudje, ki so prišli samo do Grada ali Dunaja in so morda nekoliko pogledali v nemško državo, ne smeli, ako bi bili pošteni, našega ljudstva motiti s tem, da se mu pravi: Brez nemškega jezika se ne da nikamor po svetu priti, ker je to gola farbarija.

Končam. Navedel sem nekaj točk, ker se mi je zdelo potrebno. Mladi in neizkušeni ljudje silno radi verujejo raznim zasleplencem, ki niso zdravi, če ne blagrujejo osrečujoče nemščine med našim ljudstvom. Dobro je seveda, če nemški znaš, ravno tako pa tudi Nemcu prav pride, če zna slovenski. Če bi pa kdo tudi vse jezike znal, pa drugega ničesar, bi bil vseeno prav velik revež na svetu.

Državni zbor.

V seji dne 7. t. m. se je zaključila razprava o začasnem proračunu. Po zaključitvi razprave so prišli na vrsto dejanski popravki. Govorilo je mnogo poslancev, med njimi dr. Verstovšek, ki je pobijal napade vsenemških poslancev Malika in Marekha na Slovence, in pojasnil tudi dr. Korošec medklie v zadnji seji državnega zbora: „Šnops je kulturno zna-

tudi oboroženi z rožnimi vencji, in v ozadju kočija s štirimi bolnimi volilci, ki ne morejo peš na volišče.

Rajni opat je bil poseben častilec Marije. In kako tudi ne bi ljubil tiste, ki je tolikokrat obiskala njegovo nesrečno domovino! In zato je imel tudi veliko veselje z zidavo lurske cerkve v Rajhenburgu. Ko sem mu pravil nekoč, da želim imeti v svoji cerkvi Marijino podobo, blagoslovljeno v Lurdu, so mu solze veselja zalile oči in vskliknil je: „Stroške za to podobo prevzamem jaz.“ In prevzel jih je in še povrh stroške za kip Srca Jezusovega, blagoslovljenega v Paray-le-Monialu. In ti stroški niso mali; znašali so nad 12.000 K.

Mnogokrat je potem govoril o tem bodočem blagoslovu v Lurdu in srčno hrepenel udeležiti se ga. In zato je podvzval naročitev podob, dasiravno se še ne rabijo v neizgotovljeni cerkvi, kajti želel je, da se blagoslovijo še za časa njegovega življenja, da mu je dana prilika, udeležiti se blagoslovitve v Lurdu. Ker je bil zadnje čase jako bolehen, šel se je že meseca avgusta zdraviti na Francosko. Meseca septembra je pričakoval z velikim veseljem lavantinskega knezoškofa v Lionu. Hotel je v njegovem spremstvu nastopiti pot v Lurd. Še je potoval na grob blaženega župnika Vianeya v Ars, a potem radi boleznii ostal v Lionu, ko je dne 26. sept. knezoškof blagoslovil v Lurdu kip lurske Marije in sv. Jožefa za stranski oltar lurske cerkve v Rajhenburgu. Zbral je med tem bolehen opat svoje moči ter je tri dni pozneje bil navzoč v Paray-le-Monialu pri blagoslovu kipa Srea

menje Nemečev,“ da je veljal ta medklie zgolj poslanecu Maliku, ki je izjavil, da ni v nobenem okraju toliko umorov, kakor jih je v mariborskem okraju. Dr. Verstovšek je navedel tudi več šnopsarij, ki najslabše uplivajo na mariborsko in ptujsko okoličansko prebivalstvo. Šnops in tista nemška gospoda, ki se bogati s šnopsom, je povzročila, da propadajo okoličanski delavski in kmečki stanovi.

V petek, dne 9. t. m. se je začelo prvo čitanje bančne predloge. Kot zastopnik Slovenskega kluba je govoril dr. Korošec, ki je izjavil, da odklanja njegova stranka bančno predlogo pred vsem iz političnih razlogov. Glasovati za to predlogo bi pomenilo, podpirati sedanjo vlado. Nemogoče se mu zato zdi, in ne more verovati, da se je potegovala neka vodilna osebnost v opozicijskih klopeh za poročilo o tej vladni predlogi. Za Slovence so pa tudi merodajni stvarni razlogi, da glasujejo proti predlogi. Banka je velekapitalistično podjetje, ki mu podeljuje država velike predprave, med tem ko banka državi le malo vrača. Nedostopna je pred vsem malemu možu, glavnic se nahaja večinoma v nemških in mažarskih rokah, in znajo odstranjevati vplivanje slovanskega kapitala. Odločno mora kot kmečki zastopnik obsojati postopanje banke nasproti kmečkim kreditnim zadrugam. Banka bi morala nasproti kmečkemu stanu ravno tako postopati, kakor postopa nasproti industriji in trgovini.

V soboto je naučni minister grof Stürgkh odgovarjal na razne interpelacije. Za njim je govoril finančni minister Bilinski o bančni predlogi. Ko je govorilo še nekaj govornikov, se je opazilo, da je za sklepčnost seje sploh premalo poslancev v zbornici, zato je predlagal češki radikalec Kalina konec seje. Pri glasovanju se je pokazalo, da je v zbornici samo okrog 80 poslancev ter da je zbornica v resnici nesklepčna. Predsednik je nato zaključil sejo ob 2. uri popoldne.

V seji, ki se je vršila v torek, dne 13. t. m., se je oglasil najprej ministrski predsednik Bienert in izjavil, da je Njegovo Veličanstvo sprejelo ostavko celega ministrstva, obenem pa temu ministrstvu do sestave novega ministrstva poverilo, da nadaljuje vladne posle. Ker torej ustavna odgovornost te vlade traja dalje, prosi zbornico, da reši predloge, ki so že prej na dnevnem redu, to je: začasnii proračun, srbska trgovinska pogodba, podaljšanje začasnega zborničnega poslovnikii in volitve za delegacije.

V sredo se je začela razprava o opravičniku.

Politični ogled.

— Proračunski odsek je imel dne 12. t. m. sejo. Na dnevnem redu je bila samo ena točka: Volitve načelnika. Profi volitvi so govorili izmed slovenskih poslancev dr. Korošec, Hočevar, Gostinčar in Demšar. Češki poslanec Stanek je predlagal konec seje in da naj se volitev odpodi. Predlog je bil odklonjen z 32 proti 13 glasovom. Za načelnika je bil potem izvoljen prejšnji načelnik Chiari, ki je izvolitev sprejel.

— Bosenski sabor je bil dne 10. t. m. odgođen. V minolem zasedanju je sprejel sabor zakon o kilogramski meri ter s tem prenehajo dosedanje turške mere. Sprejel se je tudi zakon za izboljšanje živino-reje.

— Zveza med Bolgarijo in Grško. Grški prestolonaslednik obišče v kratkem bolgarskega carja Ferdinanda. Takrat se sklene zveza med Bolgarijo in Grško.

— Na Grškem se vršijo volitve v narodno skupščino. Po dosedanjih izidih soditi, bo dobila vlada zelo veliko večino.

— Na Angleškem se vrše volitve precej mirno. Do 12. t. m. so dobili konservativci 226 glasov, liberalci, Irči in delavska stranka skupaj pa le 281 glasov. To kaže, da bo sedanja vlada morala odstopiti, če se razmerje glasov prav zelo ne zasuje.

— Klanje kristjanov v Siriji. Iz Carigrada se poroča, da so napadli Beduini mesto Kerak,

Jezusovega, namenjenega za drugi stranski oltar omenjene cerkve. Videl je krasen kip Srca Jezusovega in močno želel, da vidi v kratkem tudi podobo Marijinega doma. A žal ni se mu izpolnila njegova želja. Vrnil se je v Dumb, v materni samostan, in tam je mesec dni pozneje v Gospodu zaspal od kapi zadet veliki dobrotnik nove lurske cerkve v Rajhenburgu. Biagi opat je večkrat izrekel željo, da hoče počivati med svojimi redovniki v Rajhenburgu. In tako so bili njegovi telesni ostanke prepeljani v Rajhenburg, kamor je dospel dne 4. novembra. In ravno isti dan je došla v Rajhenburg Marijina podoba iz Lurda. Potrebovala je za vožnjo celi mesec, ker je gotovo kam zavozila. Kam, ne vem, a to vem, da je došla obenem z opatom v Rajhenburg. Spremljala sta se, mrtvo telo in mrtev kip Marijin, a duša pokojnika se je gotovo že veselila v družbi Marijini. In sklepam z besedami Fuvrierskega odmeva: „Če bo pa ime tega blagega in svetega redovnika vedno živelo v srcih njegovih sobratov v Dumbu in duhovnih sinov v Rajhenburgu, bo tudi ostalo v neizbrisnem spominu v duši njegovih prijateljev, ki jih zapušča. Mi, ki smo ga prav posebno poznali in ljubili, lahko pričamo, da, če je bil izredno dobrohoten, ljubezniv in sočuten redovnik, je bil istotako pravi vzor zvestega, modrega in vdanega prijatelja. O njem torej smemo trditi z večjo pravico, kakor o mnogo drugih, da je bil obenem in v vsej moči besede: „ljub Bogu in ljudem, njegov spomin je blagoslovljen.“

pobili vojaško posadko in poklali nad 100 kristjanov. Beduincev je bilo pri napadu 5000. Napadli so tudi celo vrsto železniških postaj in pomorili uradnike ter njihove rodbine.

— V Mehiki je zopet mir. Vojno sodišče je obsodilo na smrt 23 častnikov, ki so prestopili k revolucionarjem ob zadnji mehikanski revoluciji. Preki sod je dal 1500 revolucionarjev usmrtiti.

Razne novice.

* Osebnosti. C. in kr. vojaški kurat Hubert Rant je prestavljen iz Maribora v Dubrovnik v Dalmaciji. — Dekan Henrik Verk v Vidmu je radi bolehnosti odložil svojo službo. Uprava dekanata Videm je z novim letom poverjena gosp. Josipu Mešičku, mestnemu župniku v Brežicah.

* Iz finančne službe. Titularni respicient Ernst Canjko je imenovan za finančnega respicienta. Prestavljen je titularni višji nadzornik Janez Dreu iz Brežic v Šmarje pri Jelšah.

* Iz politične službe. C. kr. sanitarni asistent dr. Karl Wlasak je prestavljen od okrajnega glavarstva v Liecenu k okrajnemu glavarstvu v Slovenjgradec kot sanitarni koncipist.

* Razpisana mesta. Pri okrožni sodnji v Celju se razpisuje mesto sodnika, v Konjicah pa mesto okrajnega sodnika, oziroma voditelja okrajne sodnije. Prošnje do 18. decembra t. l. na predsedstvo okrožne sodnije v Celju. Od prošilcev se zahteva znanje obeh deželnih jezikov.

* Razpisane ustanove za umetnike. C. kr. ministertvo za uk in bogočastje je razpisalo več ustanov za nadarjene umetnike, ki nimajo lastnih sredstev za nadaljno izobraževanje, in sicer za umetnike iz stroke obrazovalne umetnosti. Prošnje je vložiti do 15. januarja 1911 pri dotičnih deželnih oblastnjah.

* Zivino-rejski tečaj se vrši na deželni sadjarski in vinarški šoli v Mariboru od 9. do 14. januarja 1911. Natančneje pove inserat.

* Kletarski tečaj se bo vršil na deželni viničarski šoli v Silberbergu od 16. do 20. januarja 1911. Pogoji so razvidni iz inserata.

* Razglas c. kr. finančnega deželnega ravnateljstva za Štajersko v Gradcu, zadevajoč poziv vsem onim osebam, katere so dolžne izplačevati plače in pokojnine, ali oddajati kakršne koli prejemke in užitke. Vsakdo, ki je v kraljevinah in deželah, zastopanih v državnem zboru, dolžan izplačevati gotove prejemke, iznašajoče za eno osebo na leto več kakor 1200 K, mora vsako leto oddati pri davčnem oblastvu naznanilo o osebah, ki imajo do teh prejemkov pravico, z napovedbo njih imen, stanovanj in posla, potem višine in vrste v prejšnjem letu izplačanih prejemkov. Pozivajo se torej vse one osebe, ki so dolžne dohodnini podvržene prejemke in vžitke izplačevati, da vložijo predpisana naznanila za davčno leto 1911 v dobi od 1. do 31. januarja 1911 pri davčnem oblastvu prve stopnje (okrajno glavarstvo), v kojega področju stanujejo. Kdor tega naznanila v ravno omenjenem roku ne vložijo, zakrivi davčno zatajbo; kdor v tem naznanilu vedoma z namenom, da bi davek prikrajšal, poda neresnične napovedbe ali kaj zamolči, kar bi utegnulo onemogočiti predpis davkov, kateri so po zakonu plačati od teh prejemkov in vžitkov, ali povzročiti predpis manjših kakor zakonitih davkov, zakrivi davčno prikrajšbo. Za dotična naznanila se mora uporabljati tiskovina „Naznanilo o izplačanih prejemkih, obrazec E.“ Tiskovine se dobijo brezplačno pri davčnih oblastvih prve stopnje. V naznanilih napovedati je oni znesek, katerega so izplačani stalni in premenljivi prejemki v istini dosegli v predidčem letu, torej v naznanilih za davčno leto 1911 oni prejemki, ki so se izplačali v letu 1910 — pri izjemnih, to je izven navadnega roka podanih naznanilih pa je napovedati oni znesek, katerega so dosegli prejemki v 12mesečni dobi pred vložbo naznanil. Pri premenljivih vžitkih se prepusti službodajalcem, da pridenejo podatkom za zadnje leto tudi podatke prejemkov prejšnjih let, v kolikor pridejo isti v poštev pri določitvi odmerilne podlage. Ako taki stalni in premenljivi prejemki ali vžitki niso trajali celo leto, ali če so se taisti v teku leta izpremenili, mora se način (nastop službe, povišanje ali znižanje prejemkov, izstop iz službe) in pa čas te spremembe, oziroma dan, od katerega naprej ali do katerega so se prejemki oziroma vžitki izplačevali, ravno tako tudi letni znesek naznaniti, katerega so v resnici izplačani prejemki ali vžitki dosegli.

* Razglas radi vročitve napovedi A) k osebni dohodnini, B) k rentnini za davčno leto 1911. A. Finančno deželno ravnateljstvo določuje, da se imajo oddati napovedi k osebni dohodnini za davčno leto 1911 najkasneje do 31. januarja 1911 pri pristojnih davčnih oblastih I. stopnje (okrajnih glavarstvih), v katerih okrožju imajo davkovele svoje redno domovilišče. Do 31. januarja 1911 pooblašajo se tudi c. kr. davčni uradi, nahajajoči se v krajih, kjer ni odmerjajočih oblasti, da sprejemajo namesto davčnih oblasti I. stopnje napovedi k osebni dohodnini. Osebam, katerih davčni dohodki ne presegajo 2000 K, dano je na voljo, oddati napovedi ali ne. Vsekako jo morajo podati, ako jih pozove v to posebej davčno oblastvo ali predsednik cenilne komisije. Nasprotno pa so osebe, kojih davku podvrženi dohodki (vštevši dohodke pripadnikov gospodarstva) presegajo 2000 K, pod kaznijo zavezane, podati napoved tudi brez poziva davčne oblasti. Napovedi se zamorejo vložiti pismeno, ali pa dati ustno na zapisnik pri davčni oblasti; za to